

ВЕЛИКА СРБИЈА

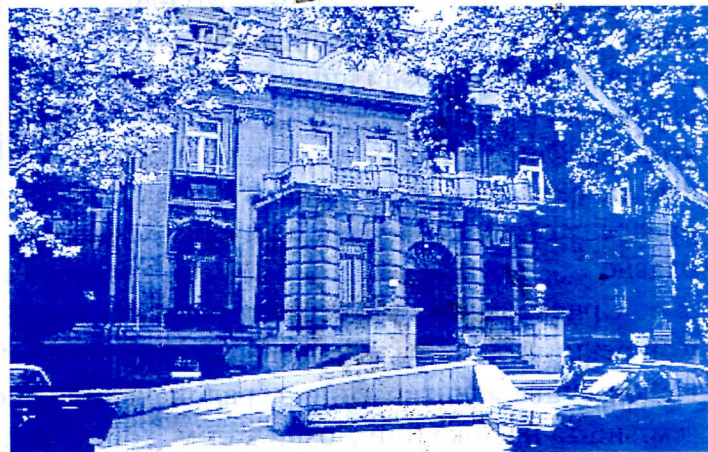

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ПАНТЕЛЕЈ, СЕПТЕМБАР - 2005. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVI, БРОЈ 2200

УЗИМАЛА ДАВАЛА !?

Још од пада свакојако називаног режима, такозване, “црвено-црне” коалиције и преузимања власти од стране “демократских и прозападних” политичких опција, грађани Србије, сада већ нестрпљиво, чекају на обећане стране инвестиције, нарочито из нама тако пријатељске западне Европе. Бољи живот подразумева директне инвестиције, које као антибиотик делују на наше транзиционе болести, раст стандарда, нова радна места нарочито за младе људе. Тога смо се наслушали у многобројним предизборним кампањама, а нарочито у кампањи за локалне изборе сада већ далеке 2004 године. Пажљиви посматрачи политичких прилика у Нишу су могли да се наслушају разних обећања о привредном буму у Нишу, запошљавању, милијардама евра инвестиција, трамвајима, решавању нагомиланих социјалних проблема, сваки проблем је био решив и већина их је, по свом убеђењу, била кадра и да их реши. Једино је Српска радикална странка све време упозоравала своје политичке конкуренте да су промашили тему, да локална самоуправа нема надлежности над тим проблемима, да су они углавном у надлежности републике. Овај усамљени глас разума је тада остао у мањини, ваљда мука натера људе да поверују у нешто у шта, без овог оптерећења које се зове свакодневно преживљавање, би тешко или никако поверовали.

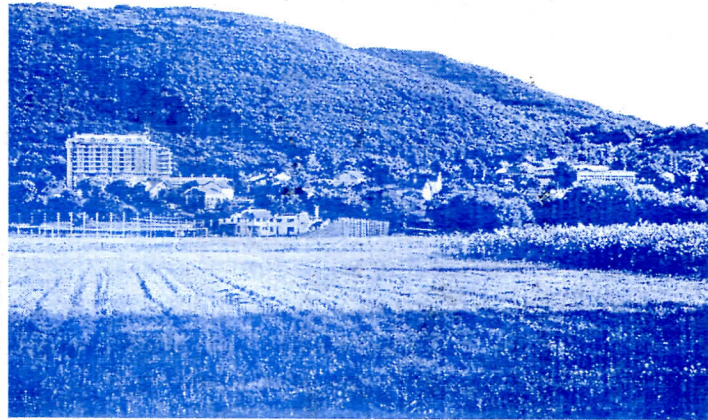

Поред оволиких недаћа и невоља са којима се грађани у Србији сваког дана сусрећу, нама Нишлијама се чини да је баш код нас најтеже. Нас је поред елементарне непогоде која се зове вдосманлијска власт на републичком нивоу, без обзира на варијанту која је актуелна, и бламаже од премијера која се зове Зоран Живковић, задесило и ово чудо у градској скупштини, које ни имена нема јер политичка пракса не познаје овакву такозвану вткупштинску већинуг са тенденцијом пада у сваком тренутку. Једино што их држи на лабавом ланцу је страх да не изгубе в.д. директорске и функционерске фотеље, фотељице, столице, столициче, хоклице или шта је већ ко у отимачини дограбио. Али то није све, када на такву скупштинску већину додате КАБИНЕТ ГРАДОНАЧЕЛНИКА, наравно са њим на челу, тада филм прелази из комедије у трагедију, са обавезним трилерским заплетом. Вероватно да оваква скупштинска већина неће трајати до изласка овог броја “Велике Србије”, али ће последице изгубљене пословне године далеко превазићи дужину њихове власти.

Имајући све ово у виду потпуно је логично да су у Нишу директне инвестиције страних или домаћих пословних људи ретке, а сасвим сигурно недовољне, далеко од онога што је обећано. Вероватно их неће ни бити, јер после такозване афере Зампарини, тешко да ће се

неко и од нас Нишлија упустити у авантуру по принципу “ћорава посла” са градом, а камоли неки страни инвеститор који ионако има проблема са схватањем политичке и економске ситуације у Нишу, и то под условом да је то исто схватио на нивоу Србије.

Да ствар буде јасна, Дирекција за изградњу града је локацију Лозни калем у Нишкој Бањи, понудила на коришћење свим заинтересованим физичким и правним лицима уз испуњавање конкурсом одређених услова. Почетна цена земљишта је била 650,00 динара по метру квадратном, између осталог тражене су и гаранције понуђача и то депозит у износу од 10% од укупне вредности земљишта, што је нешто мање од 150.000 евра. На заказаној лицитацији се појавио само један понуђач који је и испунио све тражене услове и излицитирао почетну цену од 650,00 динара. У том смислу је и завршена лицитација, по речима челника Дирекције за изградњу града “у законској процедури и то успешно”. Градоначелник Смиљко Костић, под изговором да је предузеће Замад из Београда јефтино дошло до земљишта, и да нема бонитет који гарантује успешан завршетак инвестиције, стопира даљи поступак. Овакво немушто објашњење се и могло очекивати од надасве елоквиентног Смиљка Костића, који у свом виртуелном свету може да ради шта хоће и кад хоће, а понајвише да не ради ништа. Тако су и виртуелни послови које по белом свету уговара, али је стваран трошак који прави, заједно са својим саветницима, који су своје у привреди одслужили, а време и окружење их је одавно прегазило.

Српска радикална странка упозорава челнике градске управе, градоначелника, надлежне у Дирекцији за изградњу града, да својим понашањем наноси велику штету граду и грађанима. Недопустива је интервенција градоначелника по питању лицитације градског грађевинског земљишта на локацији Лозни калем, који је излицитиран од стране предузећа Замад доо из Београда, основаног од стране италијанског инвеститора “Група Зампарини”.

Зашто Смиљко Костић после завршене лицитације покушава да спречи инвестицију вредну петнаестак милиона евра?

Морамо да подсетимо градоначелника да:

1. Лицитација је била у јуну месецу, дакле његова администрације је исту и спровела, уколико има замерки на процедуру, одговорне треба да тражи у својим коалиционим партнерима.
2. На лицитацији се јавила само једна заинтересована фирма, дакле, не ради се о тако атрактивном градском грађевинском земљишту, и вероватно се нико други неће јавити са инвестицијом тог нивоа.
3. Нишкој Бањи би итекако користио објекат од више хиљада квадратних метара, са услужно спортским садржајем, јер се то уклапа у комплетну понуду бање. Шта може да буде алтернатива таквом пројекту? Можда ће градски менаџер направити још једну машинску индустрију на тој локацији.
4. Овакво неозбиљно понашање доводи у потпуну правну несигурност овог инвеститора, а шаље поруку свим евентуалним инвеститорима из иностранства, и из земље па и из нашег града да се треба клонити Ниша, тачније Нишког градоначелника, који се понаша као да је град његово приватно предузеће.

Ово је најжалост чињенично стање и грађани Ниша сада могу и на делу да виде чији је не Ниш - бакшиш

БИЛО ЈЕ ТО У ЈЕДНОЈ ЗЕМЉИ СЕЉАКА НА БРДОВИТОМ БАЛКАНУ

Гледајући демографску статистику, Србија јесте земља чије већинско становништво живи на селу. Већински проблем и села и саме државе је то што су она све старија, а једном броју прети сам нестанак.

Разлози да се готово незнатан број младих људи одређује а живи на селу, а још мањи број је оних који раде на селу тј. баве се пољопривредном производњом, су бројни и могу се поделити у две једнако важне групе:

1. Разлози који утичу на квалитет и садржај живота на селу, и
2. Разлози који утичу на остварење егзистенције у финансијском смислу.

У прву групу спада низ општих потреба сваког цивилизованог човека, као што су снабевање пијаћом водом (већина наших села нема здраву пијаћу воду нпр: Малча, Јасеновик, Пасјача, Ореовац и још многа друга) затим функционисање локалног превоза, у нашем случају укидање многих аутобуских линија, функционисање примарне здравствене заштите, непостојања културних садржаја, и остале инфраструктуре која обезбеђује квалитетнији живот у градским срединама.

У другу групу спада немогућност остварења дохода од пољопривредне производње поготову после гасања многих задруга које су биле носиоци организације пољопривредне производње, откупа тржних вишкова и пласмана истих.

Губитак тржишта услед распада СФРЈ а посебно неконтролисан увоз пољопривредних производа који је за 30% већи од извоза истих. Као највећи проблем се истиче ценовна политика тј. Став државе да не субвенционисаће цене стратешких сировина: пшеница, сунцокрет, соја, месо, млеко итд. Укидање робних резерви и потпуно препуштање сељака вољи и самовољи монополиста или накупаца.

Имајући све ово у виду, не чуди драстично смањење производње:

1. Нишко виногорје је о производње 3000 вагона вина, спало на 100-120 вагона у 2005 години, са тенденцијом даљег пада производње,
2. К.О. Малча од 1250 хектара земље, обрађује 200-300 хектара.

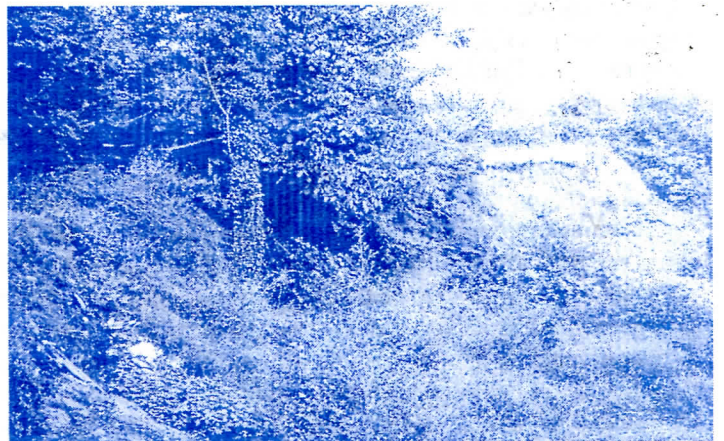
Након овако катастрофалне садашње ситуације, још је чини се црнија будућност, јер ће послушници ММФ-а и Светске банке који су сада на власти у Србији, морати да укину и постојећа царинска ограничења на увоз пољопривредних производа и потпуно либерализује тржиште.

Да ли ће остарело село и сељаци који су изнели прехранбену сигурност нације у зло време ратова и санкција, без икакве помоћи државе, успети да се одупру конкуренцији јаким иностраних фирми, и до јуче субвенционираних фармера из ЕУ Ђ мало је вероватно. Више је вероватно да ће нас ова Влада направити земљом зависном од увоза хране.

ЗАБОРАВЉЕНА СТЕНА

Да ли сте чули за “ Жуту стену “ то је она чувена стена код које се налази једно од нај чувенијих клизишта у граду.О њему је речено и написано много.Долазиле и пролазиле власти.Сви гледали,обећавали и одлазили.До данас,није се десило ништа. Баш ништа.

Препуштени сами себи ,забринуте за своје објекте у близини,жители Дурланске улице,која пролази поред клизишта,покушали су да сами некако санирају проблем.Неколико десетина камиона завршило је ту. И тек онда се десило нешто невероватно! Сва та земља и шут ,пропали су негде у дубину!Испоставило се да земља не клизи ,Већ понире негде у дубину.Па то је фрапантно!Жута

стена и угрожено место се налазе поред саме обале Нишаве. Ако се, не дај боже, све прошири и доспе до реке. Вода би могла да продре и уништи како тако смирену земљу. О еколошкој и другим катастрофама нећемо ни да мислимо. Да ли се актуелна градска власт брине за овај проблем? Ако брине зашто не предузима хитне мере? Ако не брине, онда је то велика срамота за садашњу и све прошле власти. Највише је обећавала Демократска странка. Ова “Жута” коалиција је обећала решење “Жуте стене” У међувремену, и околни станари пожутели су од муке. Али, садашња власт се нешто брине због тога. Вероватно је овде, због мале угрожене површине, мала и могућност да се праве уносни аранжмани.

ДЕШАВАЊА ОКО ОПРЕМАЊА ЗГРАДЕ ОПШТИНЕ ПАНТЕЛЕЈ

Доношењем Статута града Ниша 2002. године свима је било јасно да ће град Ниш после локалних избора 2004. године бити подељен на 5 градских Општина и тадашње руководство је требало да тражи решења за седишта будућих Општина и о њиховом опремању. О томе се није водило рачуна а камоли да се нађе било какво решење битно им је било да само задовоље своје личне потребе. Сетили су се својих обавеза тек почетком 2004. године и тада су склопили уговор с фирмом "ФЕРСТИЛ" са роком испуњења 28.01.2004.-31.12.2004. године. Еколинаеа, ћерка фирме Ферстил, је склопила са градом уговор и одлучено је да се М.К. Бранко Мишић Каменко адаптира за потребе Општине Пантелеј. Грађевинске радове изводи Ниш-Инжињеринг који је склопио уговор са Еколинеом за намештај. Када је дошао 31.12.2004. год. дан испоруке по уговору авансно је плаћен намештај Ферстилу у износу од 565.644.00 динара. Намештај који је допремљен у Општину Пантелеј је већ нуђен Општинама Црвени Крст и Палилула. Они су га одбили зато што није квалитетан па су након тога добили нови намештај. Пријем намештаја је требало да обави начелник управе за заједничке послове града Ниша г-дин Дејан Ваџић. Он је на самом пријему одбио да прими намештај и о томе је у писаном облику обавестио начелника управе Општине Пантелеј. Такав извештај су добили сви већници Већа градске Општине Пантелеј на седници одржаној 01.08.2005 године. У свему томе не би било ништа чудно да г-дин Ваџић већ неколико дана није променио мишљење и сугерисао да се ипак тај намештај прими и да се након тога врше преправке на њему. Шта се у међувремену догодило да он промени мишљење остаје нам да нагађамо. Већници градске Општине Пантелеј су на седници одржаној 08.08.2005 године одбили тај намештај и тражимо намештај по уговору. Ако се има у виду да је у међувремену склопљен нови уговор са Еколинеом за 2005 годину за потребе града Ниша, ни највећи оптимисти не могу да предвиде када ће се преселити Општинска управа Г.О. Пантелеј у своје просторије, могуће је да то буде тек 2006. године у случају да се склопи уговор са неком другом фирмом која поштује потписане уговоре а са Еколинеом или Ферстилом ће се ипак спор решавати на суду.

Општина не ради.

ДИВЉИ ЗАПАД 21. ВЕКА

У Нишу постоји насеље такозвано "МИНОВО НАСЕЉЕ" Постоји обраћала пажњу или није хтела да чује како живе ти људи. Насеље заузима огромну површину а ужа је периферија града. Насеље које нема решена основна стамбена питања. Нема ни једну асвалтирану улицу. У Тердапској улици чак не постоји ни канализација. Да би зло било веће и срамота локалне власти, уз рачун за комуналне људима уредно наплаћују и коришћење канализационе мреже која уопште ту и не постоји а није у плану ни да се ради. Да ли је могуће да у 21. веку када увелико причају о уласку у европску Унију, о модерној Европи, живети у једном дивљем делу града где на нашу несрећу не живи господин Градоначелник па наравно једним потезом уради све улице које се налазе у његовом окружењу и уједно задовољи потребе грађана. Да би дошли до свог радног места, посетили лекара, деца одлазила у школу, морају и по највећем благу препешачити и по неколико километара наравно улицом која нема ни уличну расвету а успут је препуна паса луталица, којима је у том делу града једино станиште. Једноставно да би користили градски превоз треба изаћи на Књажевачку улицу. Пита ли се неко шта је ова кобајаги власт обећавала у својим кампањама? Свако ко не користи ауто као превозно средство а има потребу до града мора понети и резрвне ципеле јер га у граду нико неће питати одакле долази а блато на обући видеће сви, па чак и неко од власти јер људи углавном иду до неког шалтера, да би платили неки заостао рачун. Српска радикална странка уз помоћ својих активиста покушава преко својих већника у Општини Пантелеј бар мало да олакша и онако тежак живот људи који живе у Доњој Врежини, тиме што би решили питање Нишавске улице према гробљу. Одговор Већа је да нема пара. Па наравно. Општина нема или не жели да улаже а у Скупштини града ни сами незнају где им одлази новац са рачуна па се брину око тога. Градоначелник одлази у Чикаго и тамо преписује модерне методе како терба управљати једним модерним европским градом. Да ли је видео у Чикагу да се испушта канализација на отворено као у бренички поток, који протиче кроз Д. Врежину па разноси фекалије кроз читаво насеље. Дајте поверење српској радикалној странци. Изађите и гласајте. Не дозволите да вас још једном преваре пропале странке које нису у стању ни цензус да прођу. Стопирајте њихов начин владавине. Немојте дозволити да формирају пропале коалиције које не вреде ништа.

Грађани Ниша: Гласајте за себе, за бољи живот свих нас, за будућност наше деце, за српску радикалну странку која ће заједно са вама знати да се избори са проблемима којима је допринела владајућа коалиција и оправдати ваше поверење.

